

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שבת-כירה	מירא													מ
כירה שהסיקוה בקש ובגבבא - נותנים עליה תבשיל.														לו:
בגפת ובעצים - לא יתן עד שיגרופ, או עד שיתן את האפר.														לו:
חמין אבל לא תבשיל	בית שמאי									♦	◊			לו:
חמין ותבשיל.	בית הלל									♦	◊			לו:
נטלין אבל לא מחזירין	בית שמאי									♦	◊			לו:
אף מחזירין.	בית הלל									♦	◊			לו:
האי לא יתן - לא יחזיר הוא, אבל לשהות - משהין אף על פי שאינו גרופ ואינו קטום, ומני - חנניה היא.	איבעיא להו:												^	ג
כל שהוא כמאכל בן דרוסאי - מותר לשהותו על גבי כירה, אף על פי שאינו גרופ ואינו קטום	דתניא, חנניה:													לו:
או דילמא: לשהות תנן, ואי גרופ וקטום - אין, אי לא - לא, וכל שכן להחזיר.														לו:
מדקתני תריי בבי במתניתין: בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל, ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל. בית שמאי אומרים: נטלין אבל לא מחזירין, ובית הלל אומרים: אף מחזירין.	תא שמע:													לו:
אי אמרת בשלמא לשהות תנן - הכי קתני: כירה שהסיקוה בקש ובגבבא - משהין עליה תבשיל, בגפת ובעצים - לא ישהא עד שיגרופ או עד שיתן אפר, ומה הן משהין? בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל, ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל. וכי היכי דפליגי בלשהות - פליגי נמי בלהחזיר, שבית שמאי אומרים: נטלין אבל לא מחזירין, ובית הלל אומרים: אף מחזירין.														לו:
אלא אי אמרת להחזיר תנן, הכי קתני: כירה שהסיקוה בקש ובגבבא - מחזירין עליה תבשיל, בגפת ובעצים - לא יחזיר עד שיגרופ או עד שיתן אפר. ומה הן מחזירין? בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל, ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל. בית שמאי אומרים: נטלין אבל לא מחזירין, ובית הלל אומרים: אף מחזירין. הא תו למה לי?														לו:
לעולם אימא לך להחזיר תנן, וחזורי מיחסרא והכי קתני: כירה שהסיקוה בקש ובגבבא - מחזירין עליה תבשיל, בגפת ובעצים - לא יחזיר עד שיגרופ או עד שיתן את האפר. אבל לשהות - משהין, אף על פי שאינו גרופ ואינו קטום. ומה הן משהין? בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל, ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל. והך חזרה דאמרי לך - לאו דברי הכל היא אלא מחלוקת בית שמאי ובית הלל שבית שמאי אומרים: נטלין ולא מחזירין, ובית הלל אומרים: אף מחזירין.													⚡	לו:
לא שנו אלא על גבה, אבל לתוכה - אסור.	תא שמע, דאמר רבי חלבו אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:													לו:
אי אמרת בשלמא להחזיר תנן - היינו דשני בין תוכה לעל גבה, אלא אי אמרת לשהות תנן - מה לי תוכה מה לי על גבה?														לו:
מי סברת רבי חלבו ארישא קאי? אסיפא קאי ובית הלל אומרים אף מחזירין. ואמר רבי חלבו אמר רב חמא בר גוריא אמר רב: לא שנו אלא על גבה, אבל תוכה - אסור.														לו:
שתי כירות המתאימות, אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה ואינה קטומה - משהין על גבי גרופה וקטומה, ואין משהין על שאינה גרופה ואינה קטומה.	תא שמע:													לו:
ומה הן משהין?														לו:
בית שמאי אומרים: ולא כלום.	[ר' מאיר] בית שמאי:													לו:
ובית הלל אומרים: חמין אבל לא תבשיל.	בית הלל:													לו:
עקר - דברי הכל לא יחזיר, דברי רבי מאיר.	[דברי הכל]													לו:
בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל,	רבי יהודה: בית שמאי:													לו:
ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל.	בית הלל:													לו:
בית שמאי אומרים: נטלין אבל לא מחזירין,	בית שמאי:													לו:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבת-כירה	מימרא	מאן דאמר											
ובית הלל אומרים: אף מחזירין.	בית הלל: ♦												
אי אמרת בשלמא לשהות תנן מתניתין מני - רבי יהודה היא, אלא אי אמרת להחזיר תנן, מתניתין מני? לא רבי יהודה ולא רבי מאיר. אי רבי מאיר - קשיא לבית שמאי בחדא, ולבית הלל בתרת. אי רבי יהודה - קשיא גרופה וקטומה.													
לעולם אימא לך: להחזיר תנן, ותנא דידן סבר לה כרבי יהודה בחדא, ופליג עליה בחדא. סבר לה כרבי יהודה בחדא - בחמין ותבשיל, ונטלין ומחזירין. ופליג עליה בחדא - דאילו תנא דידן סבר: לשהות, ואף על פי שאינו גרוף וקטום, ורבי יהודה סבר: בלשהות נמי, גרוף וקטום - אין, אי לא - לא.													
מהו לסמוך בה? תוכה וגבה - אסור, אבל לסמוך בה - שפיר דמי, או דילמא לא שנא?	איבעיא להו:												
שתי כירות המתאימות, אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה וקטומה - משהין על גבי גרופה וקטומה, ואף על גב דקא סליק ליה הבלא מאידך	תא שמע:												
דילמא שאני התם - דכיון דמידליא שליט בה אוירא.													
קטמה ונתלבתה - סומכין לה, ומקיימין עליה, ונטלין ממנה, ומחזירין לה. שמע מינה: לסמוך נמי, קטמה - אין, לא קטמה - לא.	תא שמע, דאמר רב ספרא אמר רב חייא:												
ולטעמיך נטלין ממנה דקתני, קטמה - אין, לא קטמה - לא? אלא: תנא, נטלין משום מחזירין הכא נמי: תנא סומכין משום מקיימין.													
הכי השתא התם - נטלין ומחזירין בחד מקום הוא, תנא נטלין משום מחזירין. אלא הכא, סומכין - בחד מקום הוא, ומקיימין - בחד מקום הוא													
מאי הוי עליה?													
כירה שהסיקוה בגפת ובעצים - סומכין לה, ואין מקיימין אלא אם כן גרופה וקטומה.	תא שמע:												
גחלים שעממו, או שנתן עליה נעורת של פשתן דקה - הרי היא כקטומה.													
קטמה והובערה - משהין עליה חמין שהוחמו כל צורכן, ותבשיל שבישל כל צורכו.	רבי יצחק בר נחמני אמר רב אושעיא:												
שמע מינה: מצטמק ויפה לו מותר													
שאני הכא, דקטמה.													
אי הכי, מאי למימרא?													
הובערה איצטריכא ליה, מהו דתימא: כיון דהובערה - הדרא לה למילתא קמייתא, קמשמע לן.													
קטמה והובערה - משהין עליה חמין שהוחמו כל צורכן ותבשיל שבישל כל צורכו, ואפילו גחלים של רותם.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												
שמע מינה: מצטמק ויפה לו מותר.													
שאני הכא דקטמה.													
אי הכי, מאי למימרא?													
הובערה איצטריכא ליה.													
היינו הך													
גחלים של רותם איצטריכא ליה.													
כירה שהסיקוה בגפת ובעצים משהין עליה חמין שלא הוחמו כל צורכן ותבשיל שלא בישל כל צורכו, עקר - לא יחזיר עד שיגרוף או עד שיתן אפר.	רב ששת אמר רבי יוחנן:												
מתניתין להחזיר תנן, אבל לשהות משהין אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום.	קסבר [רבי יוחנן]												
תרווייהו תננהי	רבא:												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה O מקרא-kev:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! ראייה-proof

		Talmud Navigator										א
שבת-כירה	מאן דאמר	כ	ט	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
מימרא	מאן דאמר											
אין נותנין את הפת בתוך התנור עם השיכה, ולא חררה על גבי גחלים, אלא כדי שיקרמו פניה.	לשהות תנינא:											
הא קרמו פניה - שרי.												
בית הלל אומרים: אף מחזירין.	להחזיר נמי תנינא:											
ועד כאן לא קשרו בית הלל אלא בגרופה וקטומה, אבל בשאינה גרופה וקטומה - לא.												
דיוקא דמתני' קמ"ל.	ורב ששת נמי:											
כירה שהסיקה בגפת ובעצים משהין עליה תבשיל שבישל כל צורכו וחמין שהוחמו כל צורכן ואפילו מצטמק ויפה לו.	רב שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן:											
הא רב ושמואל דאמי תרווייהו. מצטמק ויפה לו אסור	אמר ליה ההוא מדרבנן לרב שמואל בר יהודה:											
אטו לית אנא ידע דאמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל: מצטמק ויפה לו אסור כי קאמינא לך - לרבי יוחנן קאמינא.	אמר ליה: [רב שמואל בר יהודה] יהודה]											
אתון דמקרביתו לרב ושמואל - עבידו כרב ושמואל, אנן - נעביד כרבי יוחנן.	רב עוקבא ממישן לרב אשי:											
מהו לשהות?	אביי לרב יוסף:											
הא רב יהודה משהו ליה ואכיל.	אמר ליה: [רב יוסף]											
בר מיניה דרב יהודה, דכיון דמסוכן הוא - אפילו בשבת נמי שרי למעבד ליה, לי ולך מאי?	אמר ליה: [אביי]											
בסורא משהו, דהא רב נחמן בר יצחק מרי דעובדא הוה ומשהו ליה ואכיל.	אמר ליה: [רב יוסף]											
קאימינא קמיה דרב הונא ושהין ליה כסא דהרסנא ואכל ולא ידענא אי משום דקסבר מצטמק ויפה לו מותר, אי משום דכיון דאית ביה מיחא מצטמק ורע לו הוא.	רב אשי:											
מצטמק ויפה לו - אסור, מצטמק ורע לו - מותר.	רב נחמן:											
כללא דמלתא: כל דאית ביה מיחא - מצטמק ורע לו, לבר מתבשיל דליפתא, דאף על גב דאית ביה מיחא מצטמק ויפה לו הוא.												
והני מילי - דאית ביה בשרא, אבל לית ביה בשרא - מצטמק ורע לו הוא.												
וכי אית ביה בשרא נמי לא אמרן אלא דלא קבעי לה לאורחין, אבל קבעי לה לאורחין - מצטמק ורע לו.												
לפדא דייסא ותמרי - מצטמק ורע להן.												
שכח קדירה על גבי כירה ובשלה בשבת, מהו?	בעו מיניה מרבי חייא בר אבא:											
אישתיק ולא אמר ליה ולא מידי.												
למחר נפק דרש להו: המבשל בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל, ולא שנא.												
מאי ולא שנא?												
דאמרי תרווייהו להיתירא: מבשל הוא דקא עביד מעשה, במזיד - לא יאכל, אבל האי דלא קא עביד מעשה - במזיד נמי יאכל.	רבה ורב יוסף:											
אמר לאיסורא: מבשל הוא דלא אתי לאיערומי - בשוגג יאכל, אבל האי דאתי לאיערומי - בשוגג נמי לא יאכל.	רב נחמן בר יצחק:											
שכח קדירה על גבי כירה ובישלה בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל.	מיתבי:											
במה דברים אמורים - בחמין שלא הוחמו כל צורכן, ותבשיל שלא בישל כל צורכו. אבל חמין שהוחמו כל צורכן ותבשיל שבישל כל צורכו, בין בשוגג בין במזיד - יאכל, דברי רבי מאיר.	[רבימאיר]											
חמין שהוחמו כל צורכן - מותרין, מפני שמצטמק ורע לו. ותבשיל שבישל כל צורכו - אסור, מפני שמצטמק ויפה לו, וכל המצטמק ויפה לו, כגון כרוב ופולים ובשר טרוף - אסור, וכל המצטמק ורע לו - מותר.	רבי יהודה:											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

		Talmud Navigator										
שבת-כירה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממרא	מאן דאמר											
קתני מיהא: תבשיל שלא בישל כל צורכו												לה.
בשלמא לרב נחמן רב יצחק לא קשיא: כאן - קודם גזרה, כאן - לאחר גזרה.												לה.
אלא רבה ורב יוסף דאמרי להיתירא, אי קודם גזרה - קשיא מזיד, אי לאחר גזרה - קשיא נמי שוגג												לה.
קשיא												לה.
מאי גזירתא?												לה.
בתחילה היו אומרים המבשל בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל, והוא הדין לשוכה. משרבו משהין במזיד ואומרים שכחים אנו - חזרו וקנסו על השוכה.	דאמר רב יהודה בר שמואל אמר רבי אבא אמר רב כהנא אמר רב:											לה.
קשיא דרבי מאיר אדרבי מאיר, קשיא דרבי יהודה אדרבי יהודה												לה.
דרבי מאיר אדרבי מאיר לא קשיא: הא - לכתחילה, הא - דיעבד.												לה.
דרבי יהודה אדרבי יהודה נמי לא קשיא: כאן - בגרופה וקטומה, כאן - בשאינה גרופה וקטומה.												לה.
עבר ושהה מאי, מי קנסוהו רבנן או לא?	איבעיא להו:											לה.
כשהלך רבי יוסי לציפורי מצא חמין שנשתהו על גבי כירה - ולא אסר להן, ביצים מצומקות שנשתהו על גבי כירה - ואסר להן.	תא שמע, דאמר שמואל בר נתן אמר רבי חנינא:											לה.
מאי לאו - לאותו שבת?												לה.
לא, לשבת הבאה.												לה.
מכלל דביצים מצומקות מצטמקות ויפה להן נינהו?												לה.
אין, דאמר רב חמא בר חנינא: פעם אחת נתארחתי אני ורבי למקום אחד, והביאו לפנינו ביצים מצומקות כעזורדין, ואכלנו מהן הרבה.	[רב חמא בר חנינא:]											לה.
אף מחזירין.	בית הלל:											לה.
לדברי האומר מחזירין - אפילו בשבת.	רב ששת:											לה:
אף מחזירין - אפילו בשבת	ואף רבי אושעיא סבר:											לה:
פעם אחת היינו עומדים לעילא מרבי חייא רבה, והעלנו לו קומקמוס של חמין מדיוטא התחתונה לדיוטא העליונה, ומזגנו לו את הכוס והחזרנוהו למקומו, ולא אמר לנו דבר.	דאמר רבי אושעיא:											לה:
לא שנו אלא שעודן בידו, אבל הניחן על גבי קרקע - אסור.	רבי זריקא אמר רבי אבא אמר רבי תדאי:											לה:
רב תדאי דעבד - לגרמיה הוא דעבד	רב אמר:											לה:
אפילו הניחה על גבי קרקע - מותר.	אלא הכי אמר רבי חייא אמר רבי יוחנן:											לה:
פליגי בה רב דימי ורב שמואל בר יהודה, ותרוייהו משמיה דרבי אלעזר:												לה:
עודן בידו - מותר, על גבי קרקע - אסור.	הזד: [רב דימי/רב שמואל בר יהודה]											לה:
הניחן על גבי קרקע - נמי מותר.	הזד: [רב דימי/רב שמואל בר יהודה]											לה:
הא דאמרת עודן בידו מותר - לא אמרן אלא שדעתו להחזיר, אבל אין דעתו להחזיר - אסור.	חזקיה משמיה דאביי:											לה:
מכלל דעל גבי קרקע, אף על פי שדעתו להחזיר - אסור.												לה:
הא דאמרת על גבי קרקע אסור - לא אמרן אלא שאין דעתו להחזיר, אבל דעתו להחזיר - מותר.	איכא דאמרי, אמר חזקיה משמיה דאביי:											לה:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבת-כירה	מימרא												
מכלל שבעודן בידו, אף על פי שאין דעתו להחזיר - מותר.													לה:
תלאן במקל מהו? הניחן על גבי מטה מהו?	בעי רבי ירמיה:												לה:
פינן ממיחם למיחם מהו?	בעי רב אשי:												לה:
תיקו.													לה:
תנור שהסיקוהו בקש ובגבבא לא יתן בין מתוכו בין מעל גביו.													לה:
כופח שהסיקוהו בקש ובגבבא - הרי זה ככיריים, בגפת ובעצים - הרי הוא כתנור.													לה:
תנור שהסיקוהו סבר רב יוסף למימר: תוכו - תוכו ממש, על גביו - על גביו ממש, אבל לסמוך - שפיר דמי.	[רב יוסף]												לה:
כופח שהסיקוהו בקש ובגבבא - הרי הוא ככיריים, בגפת ובעצים - הרי הוא כתנור, ואסור.	איתביה אביי:												לה:
הא ככירה שרי?													לה:
במאי עסקינן?													לה:
אילימא על גביו													לה:
ובמאי?													לה:
אילימא כשאינו גרוף וקטום													לה:
אלא כירה כי אינה גרופה וקטומה על גביו מי שרי?													לה:
אלא לאו - לסמוך													לה:
הרי הוא כתנור, ואסור?	וקתני:												לה:
הכא ככופח גרוף וקטום, ותנור גרופה וקטומה עסקינן. הרי הוא כתנור - דאף על גב דגרוף וקטום, על גביו אסור, דאי ככירה - כי גרופה וקטומה, שפיר דמי.	רב אדא בר אהבה:												לה:
תנור שהסיקוהו בקש ובגבבא - אין סומכין לו, ואין צריך לומר על גביו, ואין צריך לומר לתוכו, ואין צריך לומר בגפת ובעצים.	תניא כוותיה דאביי:												לה:
כופח שהסיקוהו בקש ובגבבא - סומכין לו, ואין נותנין על גביו, בגפת ובעצים - אין סומכין לו.													לה:
האי כופח היכי דמי? אי ככירה דמי - אפילו בגפת ובעצים נמי, אי כתנור דמי - אפילו בקש ובגבבא נמי לא?	רב אחא בריה דרבה לרב אשי:												לה:
נפיש הבליה מדכירה, ווטר הבליה מדתנור.	אמר ליה: [רב אשי]												לה:
היכי דמי כופח, היכי דמי כירה?													לה:
כופח - מקום שפיתת קדרה אחת, כירה מקום שפיתת שתי קדרות.	רבי יוסי בר חנינא:												לה:
כירה שנחלקה לאורכה - טהורה, לרחבה - טמאה. כופח בין לאורכו בין לרוחבו - טהור.	אביי, ואיתימא רבי ירמיה: אף אנן נמי תנינא:												לה:
אין נותנין ביצה בצד המיחם בשביל שתתגלגל ולא יפקיענה בסודרין	[רבנן]												לה:
מתיר.	רבי יוסי:												לה:
ולא יטמינה בחול ובאבק דרכים בשביל שתצלה.													לה:
מעשה שעשו אנשי טבריא והביאו סילון של צונן לתוך אמה של חמין	[אנשי טבריא]												לה:
אם בשבת - כחמין שהוחמו בשבת, ואסורין ברחיצה ובשתיה, אם ביום טוב - כחמין שהוחמו ביום טוב, ואסורין ברחיצה ומותרין בשתיה.	אמרו להם חכמים:												לה:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	
שבת-כירה	מימרא													
גלגל מא?	איבעיא לה:													
גלגל - חייב חטאת.	רב יוסף:													
כל שבא בחמין מלפני השבת - שורין אותו בחמין בשבת, וכל שלא בא בחמין מלפני השבת - מדיחין אותו בחמין בשבת. חוץ מן המליץ ישן וקוליים האיספנין שהדחתן זו היא גמר מלאכתן.	מר בריה דרבינא: אף אנן נמי תנינא:													
שמע מינה.														
ולא יפקיענה בסודרין														
נותנין תבשיל לתוך הבור בשביל שיהא שמור, ואת המים היפים ברעים בשביל שיצננו, ואת הצונן בחמה בשביל שיחמו	והא דתנן:													
לימא רבי יוסי היא ולא רבנן														
בחמה - דכוליה עלמא לא פליגי דשרי, בתולדות האור - כוליה עלמא לא פליגי דאסיר, כי פליגי - בתולדות החמה	רב נחמן:													
גזרינן תולדות החמה אטו תולדות האור	מר סבר: [רבנן]													
לא גזרינן.	ומר סבר: [רבי יוסי]													
ולא יטמינה בחול.														
ולילפלוג נמי רבי יוסי בהא														
גזרה שמא יטמין ברמץ.	רבה:													
מפני שמזיו עפר ממקומו.	רב יוסף:													
מאי בינייהו?														
איכא בינייהו: עפר תיחוח														
מגלגלין ביצה על גבי גג רותח, ואין מגלגלין ביצה על גבי סיד רותח.	מיתבי, רבן שמעון בן גמליאל:													
בשלמא למאן דאמר גזרה שמא יטמין ברמץ - ליכא למיגזר. אלא למאן דאמר מפני שמזיו עפר ממקומו - לייגור														
סתם גג לית ביה עפר.														
מעשה שעשו אנשי טבריא והביאו סילון של צונן לתוך אמה של חמין וכו'.	תא שמע:													
בשלמא למאן דאמר גזרה שמא יטמין ברמץ - היינו דדמיא להטמנה, אלא למאן דאמר מפני שמזיו עפר ממקומו - מאי איכא למימר?														
מי סברת מעשה טבריא אסיפא קאי? ארישא קאי:														
לא יפקיענה בסודרין	[רישא][רבנן]													
מתיר.	רבי יוסי:													
הא מעשה דאנשי טבריא דתולדות חמה הוא, ואסרי להו רבנן	והכי קאמרי ליה רבנן לרבי יוסי:													
ההוא - תולדות אור הוא, דחלפי אפיתחא דגיהנם.	אמר להו: [רבי יוסי]													
ממעשה שעשו אנשי טבריא ואסרי להו רבנן - בטלה הטמנה בדבר המוסיף הבל, ואפילו מבעוד יום.	רב חסדא:													
הלכה כאנשי טבריא.	עולא:													
כבר תבריהו אנשי טבריא לסילוניהו.	אמר ליה רב נחמן:													

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבת-כירה	מימרא												
מעשה שעשו אנשי טבריא.													לט: <
מאי רחיצה?													לט: ^ ◊
אילמא רחיצת כל גופו													לט: ! ◊
אלא חמין שהוחמו בשבת - הוא דאסורין, הא חמין שהוחמו מערב שבת - מותרין?													לט: ⚡
חמין שהוחמו מערב שבת, למחר רוחץ בהן פניו ידיו ורגליו, אבל לא כל גופו?	והתניא:												לט: ⚡ ◊
אלא - פניו ידיו ורגליו.													לט: ! ◊
ביום טוב - כחמין שהוחמו ביום טוב, ואסורין ברחיצה ומותרין בשתיה.	אימא סיפא:												לט: ⚡ ◊
לימא תנן סתמא כבית שמאי													לט: ⚡ ◊
לא יחם אדם חמין לרגליו אלא אם כן ראויין לשתיה	דתנן, בית שמאי:												לט: ⚡ ◊
מתירין	בית הלל:												לט: ⚡ ◊
להשתטף בהן כל גופו עסקינן והאי תנא הוא	רב איקא בר חנניא:												לט: ! ◊
לא ישתטף אדם כל גופו, בין בחמין ובין בצונן - דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]												לט: ⚡ ! ◊
מתיר	רבי שמעון:												לט: ⚡ ! ◊
בחמין - אסור, בצונן - מותר.	רבי יהודה:												לט: ⚡ ! ◊
מחלוקת בכלי, אבל בקרקע - דברי הכל מותר.	רב חסדא:												לט: ⚡
והא מעשה דאנשי טבריא בקרקע הוה, ואסרי להו רבנן													לט: ⚡
מחלוקת - בקרקע, אבל בכלי - דברי הכל אסור.	אלא, אי איתמר הכי איתמר: [רב חסדא]												לט: ⚡ ◊
הלכה כרבי יהודה.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												לט: ⚡ ◊
בפירוש שמיע לך, או מכללא שמיע לך?	אמר ליה רב יוסף:												לט: ^ ◊
מאי כללא													לט: ^
כל מקום שאתה מוצא שנים חלוקין ואחד מכריע - הלכה כדברי המכריע, חוץ מקולי מטלניות, שאף על פי שרבי אליעזר מחמיר ורבי יהושע מיקל, ורבי עקיבא מכריע - אין הלכה כדברי המכריע. חדא: דרבי עקיבא תלמיד הוא, ועוד: הא הדר ביה רבי עקיבא לגביה דרבי יהושע.	דאמר רב תנחום אמר רבי יוחנן אמר רבי ינאי אמר רבי:												לט: ⚡ ! ◊
ואי מכללא מאי?													מ. ⚡
דילמא, הני מילי - במתניתין, אבל בבבלי - לא.													מ. ! ◊
אנא בפירוש שמיע לי.	אמר ליה: [רבה בר בר חנה]												מ. ! ◊
חמין שהוחמו מערב שבת רב אמר: למחר רוחץ בהן כל גופו אבר אבר	אתמר: [רב]												מ. ⚡ ◊
לא התירו לרחוץ אלא פניו ידיו ורגליו.	שמואל:												מ. ⚡ ◊
חמין שהוחמו מערב שבת - למחר רוחץ בהן פניו ידיו ורגליו, אבל לא כל גופו	מיתבי:												מ. ⚡ ◊
תיובתא דרב													מ. ⚡

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

		Talmud Navigator										
		מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א
שבת-כירה	מימרא	לא כל גופו - בבת אחת, אלא אבר אבר.								!	◊	מ.
		והא פניו ידיו ורגליו קתני:								⚡		מ.
		כעין פניו ידיו ורגליו.								!	◊	מ.
		לא התירו לרוחץ בחמין שהוחמו מערב שבת, אלא פניו ידיו ורגליו								⚡	◊	מ.
		הכא נמי: כעין פניו ידיו ורגליו.								!	◊	מ.
		חמין שהוחמו מערב שבת, למחר רוחץ בהן פניו ידיו ורגליו, אבל לא כל גופו אבר אבר, ואין צריך לומר חמין שהוחמו ביום טוב.									■	מ.
		חמין שהוחמו מערב שבת, למחר, אמר רב: רוחץ בהן כל גופו, ומשייר אבר אחד.									◊	מ.
		איתיביה כל הני תיובתא								⚡	◊	מ.
		תיובתא.								■		מ.
		רבה מי קא עביד כשמעתיה דרב?								^	◊	מ.
		לא ידענא.								!		מ.
		מאי תיבעי ליה: פשיטא דלא עביד, דהא איתותב								⚡	◊	מ.
		לא שמינא ליה								!	◊	מ.
		ואי לא שמינא ליה - ודאי עביד								⚡		מ.
		כל מילי דמר עביד כרב, בר מהני תלת דעביד כשמואל: - מטילין מבגד לבגד, ומדליקין מנר לנר, והלכה כרבי שמעון בגרידה.								⚡	◊	מ.
		כחומרי דרב - עביד, כקולי דרב - לא עביד.								!	◊	מ.
		מרחץ שפקקו נקביו מערב שבת, למוצאי שבת - רוחץ בו מיד									◊	מ.
		פקקו נקביו מערב יום טוב - למחר נכנס ומזיע, ויוצא ומשתטף בבית החיצון.									■	מ.
		מעשה במרחץ של בני ברק שפקקו נקביו מערב יום טוב, למחר נכנס רבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא, והזיעו בו ויצאו ונשתטפו בבית החיצון. אלא שחמין שלו מחופין בנסרים.								○	◊	מ.
		כשבא הדבר לפני חכמים, אמרו: אף על פי שאין חמין שלו מחופין בנסרין.								■	◊	מ.
		ומשרבו עוברי עבירה התחילו לאסור.									■	מ.
		אמבטיאות של כרכין - מטייל בהן ואינו חושש.									■	מ.
		מאי עוברי עבירה?								^		מ.
		בתחילה היו רוחצין בחמין שהוחמו מערב שבת, התחילו הבלנים להחם בשבת ואומרים: מערב שבת הוחמו, אסרו את החמין והתירו את הזיעה. ועדיין היו רוחצין בחמין, ואומרים מזיעין אנחנו - אסרו להן את הזיעה, והתירו חמי טבריה. ועדיין היו רוחצין בחמי האור, ואומרים בחמי טבריה רחצנו - אסרו להן חמי טבריה והתירו להן את הצונן. ראו שאין הדבר עומד להן - התירו להן חמי טבריה, וזיעה במקומה עומדת.								!	◊	מ.
		האי מאן דעבר אדרבנן - שרי למיקרי ליה עבריינא								■	◊	מ.
		כמאן - כי האי תנא.								■		מ.
		אמבטיאות של כרכים מטייל בהן ואינו חושש.									◊	מ.

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

שבת-כירה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דוקא כרכין, אבל דכפרים - לא. מאי טעמא? - כיון דוטרין, נפיש הבלייהו.	רבא:										■	◊	
מתחמם אדם כנגד המדורה ויוצא ומשתטף בצונן, ובלבד שלא ישתטף בצונן ויתחמם כנגד המדורה, מפני שמפשיר מים שעליו.	תנו רבנן:										■	◊	
מיהם אדם אלונטית ומניחה על בני מעים בשבת, ובלבד שלא יביא קומקומוס של מים חמין ויניחנו על בני מעים בשבת, ודבר זה אפילו בחול אסור מפני הסכנה.	תנו רבנן:										■	◊	
מביא אדם קיתון מים ומניחו כנגד המדורה, לא בשביל שיחמו, אלא בשביל שתפיג צינתו.	תנו רבנן: [ת"ק]										♦	■	◊
מביאה אשה פך של שמן ומניחתו כנגד המדורה, לא בשביל שיבשל אלא בשביל שיפשר.	רבי יהודה:										♦	■	◊
אשה סכה ידה שמן ומחממתה כנגד המדורה, וסכה לבנה קטן, ואינה חוששת.	רבן שמעון בן גמליאל:										♦	■	◊
שמן מה הוא לתנא קמא?	איבעיא להו:										^	◊	
להתירא	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:										♦	!	◊
לאיסורא.	רב נחמן בר יצחק:										♦	!	◊
רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו להתירא: שמן אף על פי שהיד סולדת בו - מותר	[רבה ורב יוסף]										■	◊	
שמן אין בו משום בשול.	קסבר תנא קמא:										■	■	◊
שמן יש בו משום בשול, והפשרו לא זה הוא בשולו.	ואתא רבי יהודה למימר:										■	■	◊
שמן - יש בו משום בשול, והפשרו זהו בשולו.	ואתא רבן שמעון בן גמליאל למימר:										■	■	◊
רב נחמן בר יצחק אמר לאיסורא: שמן אף על פי שאין היד סולדת בו - אסור	[רב נחמן בר יצחק]										■	◊	
קסבר: שמן יש בו משום בשול, והפשרו זהו בשולו.	[תנא קמא]										■	■	◊
הפשרו לא זהו בשולו.	ואתא רבי יהודה למימר:										■	■	◊
שמן יש בו משום בשול, והפשרו זהו בשולו.	ואתא רבן שמעון בן גמליאל למימר:										■	■	◊
רבן שמעון בן גמליאל היינו תנא קמא											?	◊	
איכא בינייהו כלאחר יד.											!	◊	
אחד שמן ואחד מים, יד סולדת בו - אסור, אין יד סולדת בו - מותר.	רב יהודה אמר שמואל:										■	◊	
והיכי דמי יד סולדת בו?											^	◊	
כל שכריסו של תינוק נכוית.	רחבא:										!	◊	
אמר רבי יצחק בר אבדימי: פעם אחת נכנסתי אחר רבי לבית המרחץ ובקשתי להניח לו פך של שמן באמבטי	[רבי יצחק בר אבדימי]										o	◊	
טול בכלי שני ותן.	ואמר לי: [רבי]										■	o	◊
שמע מינה תלת:	[רבי יצחק בר אבדימי]										■	◊	
שמע מינה: שמן יש בו משום בשול											■	■	◊
ושמע מינה: כלי שני אינו ממשל											■	■	◊
ושמע מינה: הפשרו זהו בשולו.											■	■	◊
היכי עביד הכי?											?	◊	

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

שבת-כירה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בכל מקום מותר להרהר - חוץ מבית המרחץ ובית הכסא	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:									◊		מא
וכי תימא בלשון חול אמר ליה										!		מא
דברים של חול - מותר לאומרן בלשון קודש, של קודש - אסור לאומרן בלשון חול	והאמר אביי:									◊		מא
אפרושי מאיסורא שאני.										!		מא
מעשה בתלמידו של רבי מאיר שנכנס אחריו לבית המרחץ, ובקש להדיח קרקע. ואמר לו: אין מדיחין. לטוך לו קרקע, אמר לו: אין סכין.	תדע, דאמר רב יהודה אמר שמואל:									◊		מא
אלמא: אפרושי מאיסורא - שאני										■		מא
הכא נמי: לאפרושי מאיסורא שאני.										■		מא
שמע מינה, המבשל בחמי טבריא בשבת - חייב. דהא מעשה דרבי לאחר גזירה הוה, ואמר ליה: טול בכלי שני ותן.	רבינא:									◊		מא
איני?										◊		מא
המבשל בחמי טבריא בשבת - פטור	והאמר רב חסדא:									◊		מא
מאי חייב נמי דקאמר - מכת מרדות.										!		מא
אנא חזיתיה לרבי אבהו דשט באמבטי, ולא ידענא אי עקר אי לא עקר.	רבי זירא: [רבי אבהו]									◊		מא
פשיטא דלא עקר.										◊		מא
לא ישוט אדם בבריכה מלאה מים, ואפילו עומדת בחצר	דתניא:									◊		מא
לא קשיא, הא - דלית ליה גידודי, הא - דאית ליה גידודי.										!		מא
אנא חזיתיה לרבי אבהו שהניח ידיו כנגד פניו של מטה, ולא ידענא אי נגע אי לא נגע.	ואמר רבי זירא: [רבי אבהו]									◊		מא
פשיטא דלא נגע										◊		מא
כל האוחז באמה ומשתין כאילו מביא מבול לעולם	דתניא, רבי אליעזר:									◊		מא
עשאוה כבולשת.	אביי:									!		מא
בולשת שנכנסה לעיר, בשעת שלום, חביות פתוחות - אסורות, סתומות - מותרות, בשעת מלחמה - אלו ואלו מותרות לפי שאין פנאי לנסך.	דתנן:									!		מא
אלמא: כיון דבעית - לא מנסכי, הכא נמי כיון דבעית - לא אתי להרהורי.										!		מא
והכא מאי ביעתותא?										◊		מא
ביעתותא דנהרא.										!		מא
איני?										◊		מא
כל המניח ידיו כנגד פניו של מטה כאילו כופר בבריתו של אברהם אבינו	והאמר רבי אבא אמר רב הונא אמר רב:									◊		מא
לא קשיא, הא - כי נחית, הא - כי סליק.										!		מא
כי הא דרבא שחי	[רבא]									◊		מא
רבי זירא וקף.	[רבי זירא]									◊		מא
רבנן דבי רב אשי, כי קא נחתי - זקפי, כי קא סלקי - שחי.	[רבנן דבי רב אשי]									◊		מא

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבת-כירה	מימרא												
רבי זירא הוה קא משתמיט מדרב יהודה, דבעי למיסק לארעא דישראל.	[רבי זירא]											○	◇
כל העולה מבבל לארץ ישראל עובר בעשה, שנאמר (ירמיהו כז) בבליה יובאו ושמה יהיו.	דאמר רב יהודה:											■	○
אמר: איזיל ואשמע מיניה מילתא, ואיתי ואיסק.	[רבי זירא]											○	
אזל אשכחיה דקאי בי באני, וקאמר ליה לשמעיה: הביאו לי נתר, הביאו לי מסרק, פתחו פומיכו ואפיקו הבלא ואשתו ממיא דבי באני.	[רב יהודה]											○	◇
אמר: אילמלא באתי אלא לשמע דבר זה - די.	[רבי זירא]											○	
בשלמא הביאו נתר הביאו מסרק, קמשמע לן: דברים של חול מותר לאומרם בלשון קדש. פתחו פומיכו ואפיקו הבלא - נמי כדשמואל												◊	◇
הבלא מפיך הבלא	דאמר שמואל:											■	◊
אלא, אשתו מיא דבי באני, מאי מעליותא?												◊	◇
אכל ולא שתה - אכילתו דם וזהו תחילת חולי מעיים.	דתניא:											■	!
אכל ולא הלך ארבע אמות - אכילתו מרקבת, וזהו תחילת ריח רע.												■	!
הנצרך לנקביו ואכל - דומה לתנור שהסיקוהו על גבי אפרו, וזהו תחילת ריח זזהמא.												■	!
רחץ בחמין ולא שתה מהן - דומה לתנור שהסיקוהו מבחוץ ולא הסיקוהו מבפנים												■	!
רחץ בחמין ולא נשתטף בצונן - דומה לברזל שהכניסוהו לאור ולא הכניסוהו לצונן.												■	!
רחץ ולא סך - דומה למים על גבי הבית.												■	!
מוליאר הגרוף שותין הימנו בשבת.													■
אנטיכי, אף על פי שגרופה - אין שותין הימנה.													■
היכי דמי מוליאר הגרוף?													^
מים מבפנים וגחלים מבחוץ.	תנא:											■	!
אנטיכי, רבה אמר: בי כירי.	[רבה]											◆	■
בי דודי.	רב נחמן בר יצחק:											◆	■
מאן דאמר בי דודי - כל שכן בי כירי. ומאן דאמר בי כירי, אבל בי דודי - לא.												■	◇
אנטיכי אף על פי שגרופה וקטומה - אין שותין הימנה, מפני שנחוששה מחמתה.	תניא כוותיה דרב נחמן:											■	
המיחם שפינהו - לא יתן לתוכו צונן בשביל שיחמו, אבל נותן הוא לתוכו, או לתוך הכוס כדי להפשירן.													■
מאי קאמר?													^
הכי קאמר: המיחם שפינה ממנו מים חמין - לא יתן לתוכו מים מועטים כדי שיחמו, אבל נותן לתוכו מים מרובים - כדי להפשירן.	רב אדא בר מתנא:											■	!
הלא מצרף												◊	◇
רבי שמעון היא												!	
דבר שאין מתכוין - מותר.	דאמר: [רבי שמעון]											■	!
מידי מיחם שפינה ממנו מים קתני? מיחם שפינהו קתני	מתקוף לה אביי:											◊	◇

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

		Talmud Navigator															
		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
שבת-כירה		מימרא															
	הכי קאמר: המיחם שפינהו ויש בו מים חמין - לא יתן לתוכו מים מועטין בשביל שיחומו, אבל נותן לתוכו מים מרובים כדי להפשירן. ומיחם שפינה ממנו מים - לא יתן לתוכו מים כל עיקר, מפני שמצרף. ורבי יהודה היא	אלא אמר אביי:															מא:
	דבר שאין מתכוין - אסור.	דאמר: [רבי יהודה]															מא:
	לא שנו אלא להפשיר, אבל לצרף - אסור.	רב:															מא:
	אפילו לצרף נמי מותר.	שמואל:															מא:
	לצרף לכתחילה מי שר?																מא:
	לא שנו אלא שיעור להפשיר, אבל שיעור לצרף - אסור.	אלא, אי איתמר הכי איתמר, אמר רב:															מא:
	אפילו שיעור לצרף מותר.	שמואל:															מא:
	למימרא דשמואל כרבי שמעון סבירא ליה?																מב.
	מכבין גחלת של מתכת ברשות הרבים בשביל שלא יזוקו בה רבים, אבל לא גחלת של עץ.	והאמר שמואל:															מב.
	ואי סלקא דעתך סבר לה כרבי שמעון - אפילו של עץ נמי																מב.
	בדבר שאין מתכוין - סבר לה כרבי שמעון, במלאכה שאינה צריכה לגופה - סבר לה כרבי יהודה.																מב.
	הלכך קוץ ברשות הרבים - מוליכו פחות פחות מארבע אמות, ובכרמלית אפילו טובא.	רבינא:															מב.
	נותן אדם חמין לתוך הצונן, ולא הצונן לתוך החמין, דברי בית שמאי.	תנו רבנן: [בית שמאי]															מב.
	בין חמין לתוך הצונן, ובין צונן לתוך החמין מותר.	בית הלל:															מב.
	במה דברים אמורים - בכוס, אבל באמבטי - חמין לתוך הצונן ולא צונן לתוך החמין.																מב.
	אוסר.	רבי שמעון בן מנסיא:															מב.
	הלכה כרבי שמעון בן מנסיא.	רב נחמן:															מב.
	ספל הרי הוא כאמבטי.	סבר רב יוסף למימר:															מב.
	ספל אינו כאמבטי.	אמר ליה אביי, תני רבי חייא:															מב.
	ולמאי דסליק אדעתא מעיקרא דספל הרי הוא כאמבטי, ואמר רב נחמן: הלכה כרבי שמעון בן מנסיא, אלא בשבת רחיצה בחמין ליכא?																מב.
	מי סברת רבי שמעון אסיפא קאי? ארישא קאי: ובית הלל מתירין בין חמין לתוך צונן, ובין צונן לתוך החמין, ורבי שמעון בן מנסיא אוסר צונן לתוך חמין.																מב.
	לימא רבי שמעון בן מנסיא דאמר כבית שמאי:																מב.
	לא נחלקו בית שמאי ובית הלל בדבר זה.	הכי קאמר: [רבי שמעון בן מנסיא]															מב.
	אמר רב הונא בריה דרב יהושע: חזינא ליה לרבא דלא קפיד אמנא	[רב הונא בריה דרב יהושע]															מב.
	נותן אדם קיתון של מים לתוך ספל של מים, בין חמין לתוך צונן ובין צונן לתוך חמין.	מדתני רבי חייא:															מב.
	דילמא שאני התם דמיפסק כלי?	רב הונא לרב אשי:															מב.
	מערה איתמר, מערה אדם קיתון של מים לתוך ספל של מים, בין חמין לתוך צונן, בין צונן לתוך חמין.	אמר ליה: [רב אשי]															מב.
	האילפס והקדרה שהעבירן מרותחין - לא יתן לתוכן תבלין, אבל נותן הוא לתוך הקערה או לתוך התמחוי.	[ת"ק]															מב.

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

		Talmud Navigator												
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
שבת-כירה	מאן דאמר													
מב: מ	לכל הוא נותן, חוץ מדבר שיש בו חומץ וציר.	רבי יהודה:									■			
מב: א	רבי יהודה ארישא קאי, ולקולא, או דילמא, אסיפא קאי ולחומרא?	איבעיא להו:								▲	◊			
מב: מ	לכל אילפסין הוא נותן, לכל הקדירות רותחות הוא נותן, חוץ מדבר שיש בו חומץ וציר.	תא שמע: דתניא, רבי יהודה:								■	!	◊		
מב: מ	מלח הרי הוא כתבלין, דבכלי ראשון - בשלה, ובכלי שני לא בשלה.	סבר רב יוסף למימר:									■	◊		
מב: מ	מלח אינה כתבלין, דבכלי שני נמי בשלה.	אמר ליה אבוי, תני רבי חייא:								◆	■	◊		
מב: מ	ופליגא דרב נחמן										■	◊		
מב: מ	צריכא מילתא בישולא כבשרא דתורא.	דאמר רב נחמן:									◆	■	◊	
מב: מ	מלח הרי הוא כתבלין, דבכלי ראשון - בשלה, בכלי שני לא בשלה.	איכא דאמרי, סבר רב יוסף למימר:										■	◊	
מב: מ	מלח אינה כתבלין, דבכלי ראשון נמי לא בשלה.	אמר ליה אבוי, תני רבי חייא:										■	◊	
מב: מ	צריכא מילתא בישולא כבישרא דתורא.	והיינו דאמר רב נחמן:										■	◊	
מב: מ	אין נותנין כלי תחת הנר לקבל בו את השמן,											■	◊	
מב: מ	ואם נתנוה מבעוד יום - מותר.											■	◊	
מב: מ	ואין נאותין ממנו, לפי שאינו מן המוכן.											■	◊	
מב: א	אף על פי שאמר אין נותנין כלי תחת תרנגולת לקבל ביצתה - אבל כופה עליה כלי שלא תשבר.	רב חסדא:										■	◊	
מב: מ	מאי טעמיה דרב חסדא - קסברי: תרנגולת עשויה להטיל ביצתה באשפה, ואינה עשויה להטיל ביצתה במקום מדרון, והצלה מצויה - התירו, והצלה שאינה מצויה - לא התירו.	רבה:										◆	■	◊
מב: מ	והצלה שאינה מצויה לא התירו?	איתיביה אבוי:										⚡	◊	
מב: מ	נשברה לו חבית של טבל בראש גגו - מביא כלי ומניח תחתיה	והתניא:										■	⚡	◊
מב: מ	בגולפי חדתי, דשכיחי דפקעי.											!	◊	
מב: מ	נותנין כלי תחת הנר לקבל ניצוצות	איתיביה:										■	⚡	◊
מב: מ	ניצוצות נמי שכיחי.											!	◊	
מב: מ	כופין קערה על הנר שלא יאחז בקורה	איתיביה:										■	⚡	◊
מב: מ	בבתי גחוני, דשכיח בהו דליקה.											!	◊	
מב: מ	וכן קורה שנשברה סומכין אותה בספסל ובארוכות המטה											■	⚡	◊
מב: מ	בכשורי חדתי, דעבידי דפקעי.											!	◊	
מב: מ	נותנין כלי תחת הדלף בשבת											■	⚡	◊
מב: מ	בבתי חדתי דשכיחי דדלפי.											!	◊	
מב: מ	היינו טעמא דרב חסדא - משום דקא מבטל כלי מהיכנו.	רב יוסף:										◆	■	◊
מב: מ	חבית של טבל שנשברה מביא כלי אחר ומניח תחתיה	איתיביה אבוי:										■	⚡	◊
מב: מ	טבל מוכן הוא אצל שבת, שאם עבר ותקנו - מתוקן.	אמר ליה: [רב יוסף]										!	◊	

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

		Talmud Navigator									
שבת-כירה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
נותנין כלי תחת הנר לקבל ניצוצות									⚡		◇
ניצוצות אין בהן ממש.	רב הונא בריה דרב יהושע:								!		◇
וכן קורה שנשברה סומכין אותה בספסל או בארוכות המטה									⚡		◇
דרפי, דאי בעי - שקיל ליה.									!		◇
נותנין כלי תחת הדלף בשבת									⚡		◇
בדלף הראוי.									!		◇
כופין את הסל לפני האפרוחין שיעלו וירדו									⚡		◇
קסבר: מותר לטלטלו.									!		◇
אסור לטלטלן	והתניא:								⚡		◇
בעודן עליו.									!		◇
אף על פי שאין עודן עליו אסור	והתניא:								⚡		◇
בעודן עליו כל בין השמשות, מיגו דאיתקצאי לבין השמשות - איתקצאי לכולי יומא.	רבי אבהו:								!		◇
כשם שאין נותנין כלי תחת תרנגולת לקבל ביצתה - כך אין כופין עליה כלי בשביל שלא תשבר.	רבי יצחק:										◇
אין כלי ניטל אלא לדבר הניטל בשבת.	קסבר: [רבי יצחק]									◆	◇
מיתבי כל הני תיובתא, ושני: בצריך למקומו.											◇
אחת ביצה שנולדה בשבת, ואחת ביצה שנולדה ביום טוב - אין מטלטלין לא לכסות בה את הכלי, ולסמוך בה כרעי המטה, אבל כופה עליה כלי בשביל שלא תשבר	תא שמע:								⚡		◇
הכא נמי - בצריך למקומו.									!		◇
פורסין מחצלות על גבי אבנים בשבת	תא שמע:								⚡		◇
באבנים מקורזלות, דחויין לבית הכסא.									!		◇
פורסין מחצלות על גבי לבנים בשבת	תא שמע:								⚡		◇
דאשתיר מבנינא, דחויין למיזגא עלייהו.									!		◇
פורסין מחצלת על גבי כוורת דבורים בשבת, בחמה מפני החמה, ובגשמים מפני הגשמים, ובלבד שלא יתכוין לצוד	תא שמע:								⚡		◇
הכא במאי עסקינן - דאיכא דבש.									!		◇
תינח בימות החמה - דאיכא דבש, בימות הגשמים דליכא דבש - מאי איכא למימר?	רב עוקבא ממישן לרב אשי:								⚡		◇
לא נצרכא אלא לאותן שתי חלות.									!		◇
והא מוקצות ניהון									⚡		◇
דחשיב עלייהו.									!		◇
הא לא חשיב עלייהו מאי - אסור? אי הכי, הא דתני ובלבד שלא יתכוין לצוד לפלוג ולתני בדידה, במה דברים אמורים - כשחישב עליהן אבל לא חישב עליהן - אסור									⚡		◇
הא קמשמע לן: אף על פי שחישב עליהן - ובלבד שלא יתכוין לצוד.									!		◇

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

		Talmud Navigator													
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
שבת-כירה	מימרא													מג:	
	מני?		⚡											מג:	
	אי רבי שמעון		!											מג:	
	לית ליה מוקצה		⚡											מג:	
	אי רבי יהודה		!											מג:	
	כי לא מתכוין מאי הוי? הא דבר שאין מתכוין אסור		⚡											מג:	
	לעולם רבי יהודה, מאי ובלבד שלא יתכוין לצוד - שלא יעשנה כמצודה, דלישבוק להו רווחא כי היכי דלא ליתצדו ממילא.		!										◊	מג:	
	מי קתני בימות החמה ובימות הגשמים? בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים קתני - ביומי ניסן וביומי תשרי, דאיכא חמה (ואיכא צינה) ואיכא גשמים, ואיכא דבש.	רב אשי:											!	◊	מג:
	פוקו ואמרו ליה לרבי יצחק: כבר תרגמא רב הונא לשמעתיך בבבל.	אמר להו רב ששת:												◊	מג:
	עושין מחיצה למת בשביל חי, ואין עושין מחיצה למת בשביל מת.	דאמר רב הונא:												◊	מג:
	מאי היא?												^	מג:	
	מת המוטל בחמה באים שני בני אדם ודושבין בצדו, חם להם מלמטה והמביא מטה ודושב עליה. וזה מביא מטה ויושב עליה. חם להם מלמעלה - מביאים מחצלת ופורסין עליהן. זה זוקף מטהו ונשמת והולך	אמר רב שמואל בן יהודה, וכן תנא שילא											!	◊	מג:
	מת המוטל בחמה, רב יהודה אמר שמואל: הופכו מטה למטה.	איתמר: רב יהודה אמר שמואל												◊	מג:
	מניח עליו ככר או תינוק ומטלטלו.	רב חנינא בר שלמיא משמיה דרב:												◊	מג:
	היכא דאיכא ככר או תינוק - כולי עלמא לא פליגי דשרי, כי פליגי - דלית ליה.														מג:
	טלטול מן הצד - שמיה טלטול	מר סבר: [רב]													מג:
	לא שמיה טלטול.	ומר סבר: [שמואל]													מג:
	לימא כתנאי:												⚡	מג:	
	אין מצילין את המת מפני הדליקה.	[תנא קמא]											⚡	מג:	
	שמעתי שמצילין את המת מפני הדליקה.	רבי יהודה בן לקיש:											⚡	מג:	
	היכי דמי?												^	מג:	
	אי דאיכא ככר או תינוק												!	מג:	
	מאי טעמא דתנא קמא?												⚡	מג:	
	אי דליכא												!	מג:	
	מאי טעמא דרבי יהודה בן לקיש?												⚡	מג:	
	אלא לאו בטלטול מן הצד פליגי:												!	מג:	
	טלטול מן הצד - שמיה טלטול.	דמר סבר: [תנא קמא]											!	מג:	
	לא שמיה טלטול.	ומר סבר: [רבי יהודה בן לקיש]											!	מג:	
	לא, דכולי עלמא - טלטול מן הצד שמיה טלטול, והיינו טעמא דרבי יהודה בן לקיש: דמתוך שאדם בהול על מתו, אי לא שרית ליה - אתי לכבווי.												!	מג:	
	הלכה כרבי יהודה בן לקיש במת.	רבי יהודה בן שילא אמר רב אסי אמר רבי יוחנן:												■	מג:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

Talmud Navigator

שבת-כירה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
		אין ניאותין הימנו לפי שאינו מן המוכן.											
		מותר השמן שבנר ושבקערה - אסור										♦	
		מתיר.										♦	